Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

15. september 2016*

REACH — Tasu aine registreerimise eest — Vähendatud tasumäärad mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks — Viga ettevõtja suuruse deklareerimisel — Soovitus 2003/361/EÜ — Haldustasu kehtestamise otsus — Teabetaotlus — ECHA pädevus — Proportsionaalsus

Kohtuasjas T-392/13,

Leone La Ferla SpA, asukoht Melilli (Itaalia), esindajad: advokaadid G. Passalacqua, J. Occhipinti ja G. Calcerano,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Di Paolo ja K. Talabér-Ritz,

ja

Euroopa Kemikaaliamet (ECHA), esindajad: M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage ja J.-P. Trnka, ning hiljem M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage ja J.-P. Trnka, keda abistas advokaat C. Garcia Molyneux,

kostjad,

mille ese on esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada mitu komisjoni või kemikaaliameti õigusakti, teiseks nõue kohustada kemikaaliametit tagastama alusetult saadud summad ja kolmandaks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada hagejale väidetavalt tekkinud kahju,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: president S. Frimodt Nielsen, kohtunikud F. Dehousse (ettekandja) ja A. M. Collins,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 12. novembri 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse

Vaidluse taust

1 Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) registreeris 5 ja 7. jaanuaril 2011 hageja Leone La Ferla SpA taotlusel kaks keemilist ainet, tuginedes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusele (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ja millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet ning muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93, komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1).

2 Registreerimismenetluse käigus teatas hageja, et ta on väikeettevõtja komisjoni 6. mai 2003. aasta soovituse 2003/361/EÜ mikroettevõtjate, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta (ELT 2003, L 124, lk 36) tähenduses. See avaldus võimaldas tal vähendada määruse nr 1907/2006 artikli 6 lõikes 4 ette nähtud tasu, mida tuleb maksta registreerimistaotluse esitamisel. Kooskõlas sama määruse artikli 74 lõikega 1 on tasu kindlaks määratud komisjoni 16. aprilli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 340/2008 Euroopa Kemikaaliametile vastavalt määrusele nr 1907/2006 makstavate tasude kohta (ELT 2008, L 107, lk 6). Määruse nr 340/2008 I lisa sisaldab tasusid määruse nr 1907/2006 artikli 6 alusel esitatud registreerimistaotluste eest ja vähendatud tasumäärasid mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks (edaspidi „VKE“). Lisaks on määruse nr 340/2008 artikli 13 lõikes 4 sätestatud, et kui füüsiline või juriidiline isik, kes väidab, et tal on õigus vähendatud tasumäärale või tasu maksmisest vabastamisele, ei suuda tõendada oma õigust niisugusele vähendatud määrale või vabastamisele, nõuab kemikaaliamet tasu ning haldustasu maksmist täies ulatuses. Selle kohta on kemikaaliameti juhatus 12. novembril 2010 teinud otsuse MB/D/29/2010 teenuseliikide kohta, mille eest tasu võetakse (edaspidi „otsus MB/D/29/2010“). Selle otsuse (muudetud kemikaaliameti haldusnõukogu 12. veebruari 2013. aasta otsusega MB/21/2012/D, edaspidi „otsus MB/21/2012/D“) artiklis 2 ja selle otsuse lisas esitatud tabelis 1 on sätestatud, et määruse nr 340/2008 artikli 13 lõikes 4 nimetatud haldustasu on suurettevõtjale 19 900 eurot, keskmise suurusega ettevõtjale 13 900 eurot ja väikeettevõtjale 7960 eurot.

3 Kemikaaliamet väljastas 5. ja 7. jaanuaril 2011 kaks arvet (nr 10 026 200 ja 10 026 213), mõlemad 9300 euro suuruses. See summa vastas tasule, mida käsitletavate asjaolude toimumise ajal kehtinud määruse nr 340/2008 redaktsiooni I lisa alusel nõutakse väikeettevõtjalt ühise registreerimistaotluse puhul ainete eest koguses üle 1000 tonni.

4 Kemikaaliamet palus 20. veebruaril 2012 hagejal esitada teatud dokumendid, et kontrollida tema avaldust väikeettevõtjaks olemise kohta.

5 Kemikaaliamet tegi 17. mail 2013 pärast dokumentide ja e-kirjade vahetamist otsuse SME(2013) 1328. Otsuses märkis kemikaaliamet, et ta ei ole saanud vajalikke tõendeid, et pidada hagejat väikeettevõtjaks ja vastavalt otsuse MB/D/29/2010 artikli 4 lõikele 1 peab ta nõudma suurettevõtjale kohaldatavat tasu. Neil kaalutlustel teavitas kemikaaliamet hagejat, et talle saadetakse esiteks arve, mis katab esialgu makstud tasu ja lõpliku maksmisele kuuluva tasu vahe, ja teiseks arve vastava haldustasu maksmiseks, mis on 19 900 eurot.

6 Otsuse SME(2013) 1328 täitmiseks saatis kemikaaliamet hagejale 21. mail 2013 arve nr 10040807 summas 13 950 eurot, arve nr 10040817 summas 13 950 eurot ja arve nr 10040824 summas 19 900 eurot.

7 Kemikaaliamet saatis 23. mail 2013 hagejale e-kirja vastuseks ühele 21. mail 2013 saadud e-kirjale. Selles e-kirjas anti hagejale otsuse SME(2013) 1328 kohta teavet.

8 Kemikaaliamet saatis 24. juulil 2013 hagejale kirja vastuseks ühele 10. juulil 2013 saadud e-kirjale. See kiri sisaldas teavet hagejale otsuse SME(2013) 1328 kohta.

Menetlus ja poolte nõuded

9 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 25. juulil 2013.

10 Euroopa Komisjon esitas Üldkohtu kantseleisse 10. oktoobril 2013 saabunud eraldi dokumendiga vastuvõetamatuse vastuväite Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel.

11 Hageja esitas 3. detsembril 2013 selle vastuvõetamatuse vastuväite kohta oma märkused.

12 Pooltel paluti 8. jaanuaril 2015 esitada 2. mai 1991. aasta kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames oma märkused 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsuse Spraylat *vs.* ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849) võimaliku asjakohasuse kohta käesolevas vaidluses, ning vastata ühele küsimusele. Pooled täitsid selle nõude määratud tähtaja jooksul.

13 Üldkohus esitas 16. juulil ja 15. septembril 2015 kodukorra artiklis 89 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused, millele palus vastata kirjalikult. Pooled täitsid selle nõude määratud tähtaja jooksul.

14 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (kuues koda) avada menetluse suulise osa.

15 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu suuliselt esitatud küsimustele kuulati ära 12. novembri 2015. aasta kohtuistungil.

16 Hageja palub Üldkohtul:

tühistada järgmised õigusaktid täies ulatuses või niivõrd, kuivõrd peetakse õiglaseks ning hageja huvidele vastavaks:

— otsus SME(2013) 1328 ja selle lisad;

— arved nr 10040807, 10040817 ja 10040824;

— kemikaaliameti 23. mai 2013. aasta e-kiri;

— otsused MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D;

ning vajaduse korral:

— määrus nr 340/2008 osas, milles see käsitleb teavet taotlejaga seotud ettevõtjate kohta seoses nende suuruse kindlaksmääramisega tasude ja vähendatud tasumäärade kohaldamiseks;

— komisjoni 20. märtsi 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 254/2013, millega muudetakse määrust nr 340/2008 (ELT 2013, L 79, lk 7);

— kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta kiri hagejale;

kõik hageja huve kahjustavate aktidega seotud, nende eelduseks olevad ja järgmised aktid;

— kohustada kemikaaliameti hüvitama hagejalt alusetult saadud summad (mis on näidatud arvetes nr 10040807, 10040817 ja 10040824) koos seaduses ette nähtud intressiga, mis määratakse kindlaks pärast uut hindamist alates hageja poolt kemikaaliametile tehtud maksete kuupäevast, kuni võlgnetavad summad on täies ulatuses tasutud;

— täiendavalt või alternatiivselt kohustada kemikaaliametit hüvitama hagejale tekitatud kahju, mille suurus vastab eespool nimetatud summadele ja mis on hagejalt saadud alusetult, koos seaduses ette nähtud intressiga, mis määratakse kindlaks pärast uut hindamist alates hageja poolt kemikaaliametile tehtud maksete kuupäevast, kuni võlgnetavad summad on täies ulatuses tasutud.

17 Kemikaaliamet palub Üldkohtul:

— tunnistada hagi vastuvõetamatuks osas, milles palutakse tühistada arved nr 10040807, 10040817 ja 10040824, määrus nr 340/2008, kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta kiri hagejale ning kõik hageja huve kahjustavate aktidega seotud, nende eelduseks olevad ja järgmised aktid;

— jätta hagi tervikuna rahuldamata ja kinnitada hageja poolt vaidlustatud aktide õiguspärasus;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

18 Komisjon palub Üldkohtul:

— tunnistada Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetamatuks;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

1. *Hagi vastuvõetavus osas, milles see on esitatud komisjoni vastu*

19 Komisjon märgib, et hageja näib hagis taotlevat kahe õigusakti tühistamist, see tähendab määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 tühistamist. Esiteks väidab komisjon aga, et hagejat need määrused isiklikult ei puuduta ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses. Lisaks sisaldavad nii määrus nr 340/2008 kui ka rakendusmäärus nr 254/2013 rakendusmeetmeid, nagu kemikaaliameti võetud meetmed, ja need on kõnealuses hagis vaidlustatud. Seega ei ole hagejal õigust nõuda nende kahe määruse tühistamist. Teiseks toob komisjon esile, et hagi ei vasta 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c sätestatud tingimusele, mille kohaselt tuleb hagiavalduses märkida „hagi ese ning ülevaade fakti- ja õigusväidetest“. Selles osas märgib komisjon, et kuigi hageja tundub taotlevat määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 tühistamist, ei ole hageja hagi põhjendamiseks esitatud väidetes ära toonud põhjusi, miks tema arvates on need määrused õigusvastased. Lisaks ei ole hageja viidanud konkreetselt, millise määruse osa tühistamist ta taotleb. Vastavalt hageja esitatud dokumentidele on ainus säte, mida võidakse silmas pidada, määruse nr 340/2008 artikkel 12, mis käsitleb seotud ettevõtjaid ja VKEdele vähendatud tasumäärade kohaldamise kriteeriume. Komisjoni arvates ei selgu aga, millist osa sellest sättest peetakse õigusvastaseks ega ka see, mis põhjusel. Seetõttu ei mõista komisjon, millistele faktilistele ja õiguslikele asjaoludele tugineb nõue tühistada eespool nimetatud määruste üks osa, mida ei ole täpsustatud. Kolmandaks märgib komisjon, et kuna ELTL artikli 263 kohaselt tuleb hagi esitada kahe kuu jooksul vaidlustatud otsuse avaldamisest, siis on see nõue igal juhul aegunud.

20 Hageja märgib, et komisjoni vastuvõetamatuse vastuväide puudutab üksnes üht tema hagi osa, mis käsitleb määrust nr 340/2008 ja rakendusmäärust nr 254/2013. Selles osas väidab hageja, et ELTL artikkel 263 ei sea tingimusi üldkohaldatavate aktide vaidlustamisele. Seetõttu soovis hageja

vaidlustada esialgse õiguskaitse korras, sealhulgas ELTL artikli 277 tähenduses ka eespool nimetatud määrused. Ta väidab, et seda õigust on tunnustatud 6. märtsi 1979. aasta kohtuotsuses Simmenthal *vs.* komisjon (92/78, EU:C:1979:53). ELTL artikkel 263 laiendas veelgi neile isikutele antud õigusi, kes soovivad vaidlustada liidu institutsioonide kehtestatud üldkohaldatavaid akte. Kui füüsilistel ja juriidilistel isikutel ei oleks lubatud vaidlustada üldkohaldatavaid akte olenemata sellest, et nende avaldamisest on möödunud kaks kuud, kuid samal ajal saab vaidlustada nende üldkohaldatavate aktide rakendamiseks võetud meetmeid, siis tekiks Euroopa Liidu õiguses lubamatu õiguslünk. Hageja lisab, et ta pidas silmas võimalust, et isegi kui kemikaaliameti otsused on nende määrustega kooskõlas, siis võivad hoopis need määrused olla vastuolus asutamislepingutega ja kohtupraktikas väljakujunenud põhimõtetega. Sel juhul võiks komisjoni tegevust kritiseerida seetõttu, et too sallis seda, et kemikaaliamet teostas kaalutlusõigust ületades pädevust, mis talle on antud ja mida talle võib anda. Neid asjaolusid arvestades peaks Üldkohus alustama selle kontrollimisest, kas hageja vaidlustatud üksikotsused on hageja viidatud põhjustel õigusvastased. Kui Üldkohus ei tuvasta õigusvastasust, siis peab ta ka kontrollima, ega komisjon pole rikkunud talle pandud järelevalvekohustust kontrollida kõnealuste määruste kohaldamist kemikaaliameti poolt.

21 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule, mida selle põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel kohaldatakse ka Üldkohtu menetluse suhtes, ja 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c tuleb igas hagiavalduses märkida hagi ese ning ülevaade fakti- ja õigusväidetest.

22 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad need olema piisavalt selged ja täpsed, et võimaldada kostjal kaitseks valmistuda ja Üldkohtul hagi lahendada vajaduse korral ilma täiendava teabeta. Õiguskindluse ja korrakohase õigusemõistmise tagamiseks peavad selleks, et hagi oleks vastuvõetav, hagi aluseks olevad õiguslikud ja faktilised asjaolud kas või kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt tulenema hagiavalduse tekstist (vt kohtuotsus 20.5.2009, VIP Car Solutions *vs.* parlament, T-89/07, EU:T:2009:163, punkt 96 ja seal viidatud kohtupraktika; vt selle kohta samuti kohtumäärused 25.11.2003, IAMA Consulting *vs.* komisjon, T-85/01, EU:T:2003:309, punkt 58 ja seal viidatud kohtupraktika, ja 20.1.2012, Groupe Partouche *vs.* komisjon, T-315/10, ei avaldata, EU:T:2012:21, punkt 19).

23 Lisaks olgu märgitud, et kui hageja ei esita nõude põhjendamiseks ühtegi väidet, ei ole täidetud 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c ette nähtud tingimus, mille kohaselt tuleb esitada ülevaade fakti- ja õigusväidetest (kohtuotsused 12.4.2013, Koda *vs.* komisjon, T-425/08, ei avaldata, EU:T:2013:183, punkt 71, ja 16.9.2013, Dornbracht *vs.* komisjon, T-386/10, EU:T:2013:450, punkt 44).

24 Lõpuks tuleb sedastada, et mitte liidu kohus ei pea valima asjakohaseimat õiguslikku alust, vaid see on hageja, kes valib hagi õigusliku aluse (kohtuotsus 15.3.2005, Hispaania *vs.* Eurojust, C-160/03, EU:C:2005:168, punkt 35, ja kohtumäärus 26.2.2007, Evropaïki Dynamiki *vs.* komisjon, T-205/05, ei avaldata, EU:T:2007:59, punkt 38).

25 Nendest kaalutlusest lähtudes tuleb kontrollida, kas hagiavalduses on märgitud hagi ese ning ülevaade fakti- ja õigusväidetest nii, et see vastab 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c esitatud selguse ja täpsuse nõuetele.

26 Esiteks, nagu hagiavalduse sissejuhatavas osas on märgitud, esitas hageja Üldkohtule „ELTL artikli 263 kohase tühistamishagi“.

27 Teiseks, hagiavalduse sissejuhatav osa käsitleb seitset õigusakti, mille on vastu võtnud kas komisjon või kemikaaliamet. Komisjoni võetud õigusaktideks on nende hulgas üksnes määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013.

28 Kolmandaks, hageja esitatud hagi põhineb neljal väitel. Esimese väite pealkiri kõlab järgmiselt: „Eelkõige: kemikaaliameti 17. mai 2013. aasta otsus nr SME(2013) 1328, mida viimati kinnitas kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta meede viitenumbriga SME(2013) 2950; kemikaaliameti 21. mai 2013. aasta arved nr 10040807, nr 10040817 ja nr 10040824; ning eelkõige kemikaaliameti 23. mai 2013. aasta teade [e-kiri]: õigusvastasus pädevuse puudumise/võimu kuritarvitamise ja kemikaaliameti pädevuse ületamise tõttu kemikaaliameti 17. mai 2013. aasta otsuse nr SME(2013) 1328 vastuvõtmisel“. Teine väide on sõnastatud järgmiselt: „[m]is puudutab eelkõige kemikaaliameti 17. mai 2013. aasta otsust nr SME(2013) 1328, mida viimati kinnitas kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta otsus viitenumbriga SME(2013) 2950; kemikaaliameti 21. mai 2013. aasta arveid nr 10040807, nr 10040817 ja nr 10040824[;] ning muu hulgas kemikaaliameti 23. mai 2013. aasta teadet [e-kiri], siis need on õigusvastased VKEde suuruse kindlaksmääramisel komisjoni soovituses (2003/361/EÜ) esitatud kriteeriumide ebaõige või puuduliku kohaldamise tõttu ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumise tõttu.“ Kolmas väide on järgmine: „[m]is puudutab eelkõige kemikaaliameti 17. mai 2013. aasta otsust nr SME(2013) 1328, mida viimati kinnitas kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta meede viitenumbriga SME(2013) 2950; kemikaaliameti 21. mai 2013. aasta arveid nr 10040807, nr 10040817 ja nr 10040824; ning muu hulgas kemikaaliameti 23. mai 2013. aasta teadet [e-kiri], siis need on õigusvastased, kuna kemikaaliameti tegevdirektoril puudus pädevus 17. mai 2013. aasta otsuse nr SME(2013) 1328 allkirjastamiseks ja ta kuritarvitas võimu.“ Neljanda väite pealkiri kõlab järgmiselt: „Mis puudutab eelkõige otsuseid MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D, siis need on õigusvastased nende vastuvõtmisel kemikaaliameti pädevuse ületamise, puudumise ja võimu kuritarvitamise tõttu ning […] ELL artiklis 5 sätestatud pädevuse andmise põhimõtte rikkumise tõttu, kui kemikaaliamet tegi otsused MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D, mille summa on märgitud kemikaaliameti 21. mai 2013. aasta arvel nr 10040824.“

29 Neljandaks on hageja nõuete hulgas ka Üldkohtule esitatud taotlus „tühistada vaidlustatud aktid, mis on nimetatud hagiavalduse sissejuhatuses“. Teistes nõuetes taotletakse kemikaaliametilt tagasimaksmist või kahju hüvitamist.

30 Eespool toodust ilmneb, et hagiavalduses on märgitud hagi ese, see tähendab seitsme vaidlustatud akti tühistamise nõue ning tagasimaksmise ja kahju hüvitamise nõue ning fakti- ja õigusväited.

31 Sellegipoolest tuleb märkida, et osas milles hagi on esitatud komisjoni vastu, pole see ilmselgelt selge ega täpne.

32 Esiteks tuleb esile tuua, et hageja näib oma märkustes vastuvõetamatuse vastuväite kohta väitvat, et käsitletav hagi on suunatud komisjoni vastu seetõttu, et see institutsioon on vastu võtnud määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013.

33 Selles osas tuleb rõhutada, et määrusele nr 340/2008 on viidatud vaidlustatud aktide hulgas vaid osas, „milles see käsitleb teavet taotlejaga seotud ettevõtjate kohta seoses nende suuruse kindlaksmääramisega tasude ja vähendatud tasumäärade kohaldamiseks“. Rakendusmääruse nr 254/2013 osas ei ole viidatud ühelegi konkreetsele sättele.

34 Lisaks ei ole hageja poolt oma hagi põhjendamiseks esitatud väidete pealkirjades viidatud ei komisjonile ega määrusele nr 340/2008 ja rakendusmäärusele nr 254/2013.

35 Pealegi ei täpsustata hagi põhjendamiseks esitatud väidete ülevaates, millises ulatuses on määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013 väidetavalt õigusvastased. Neis väidetes ei heideta tegelikult komisjonile ette mingit õigusvastast tegevust.

36 Täpsemalt olgu märgitud, et hageja märgib oma esimeses väites, nii nagu see on hagiavalduses esitatud, et kemikaaliameti ülesanne ei ole „kindlaks määrata või määratleda registreerimistaotluse esitanud äriühingute puhul täiendavaid VKEde olemuse hindamistingimusi“ ja „kuritarvitades komisjoni antud volitusi on [kemikaaliamet] niimoodi ise õigusvastaselt määratlenud VKE mõiste, mis on ülemäära

piirav“. Selles väites ei heideta komisjonile ega tema kehtestatud õigusaktidele ette mingisugust õigusvastasust. Teises väites leiab hageja, et kemikaaliamet kohaldas käsitletaval juhul soovitust 2003/361 õigusvastaselt ja vääralt, esitamata komisjonile või tema võetud õigusaktidele ühtegi etteheidet. Kolmandas väites, mis on seotud esimese väitega, toob hageja esile, et kemikaaliameti tegevdirektor ei tohtinud teha otsust registreerimistaotluse esitanud ettevõtjate suuruse kohta. Lõpuks, neljanda väite raames, mis viitab muu hulgas kemikaaliameti pädevuse puudumisele otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D vastuvõtmisel, märgib hageja üksnes, et määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013 „ei sisalda ühtegi konkreetset sätet kõnealuse [haldus]tasu või vähemalt selle kohaldamise kohta“. Hageja lisab seoses haldustasu suuruse kindlaksmääramisega juhul, kui füüsiline või juriidiline isik ei suuda tõendada, et tal on õigus VKEdele kohaldatavale vähendatud tasumäärale, et siis „täidab selle ülesande komisjon, kes – pealegi – kõnealusel juhul tundus selles loobuvat“. Selles väites ei heideta komisjonile ega tema võetud õigusaktidele ette mingisugust õigusvastasust.

37 Hageja on niisiis piirdunud nii vähesega, et komisjon ja Üldkohus peavad tegema oletusi põhjenduste ja täpsete faktiliste ja õiguslike kaalutluste kohta, mis võivad olla määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 tühistamisnõuete esitamisel hageja kaalutluste aluseks. Samas on just selline olukord õiguskindlusetuse allikas ja vastuolus hea õigusemõistmisega, ja selle ärahoidmine on 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 eesmärk (vt selle kohta kohtumäärus 19.5.2008, TF1 *vs.* komisjon, T-144/04, EU:T:2008:155, punkt 57).

38 Isegi kui eeldada, et hageja väited võib siduda tema nõudega tühistada määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013, järgides nii 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 4 lõiget 1, siis igal juhul piisab selles osas märkimisest, et ELTL artikli 263 neljanda lõigu sätteid arvestades on tühistamishagi selles osas ilmselgelt vastuvõetamatu, nagu komisjon on selle kohta õigesti märkinud. Nimelt, esiteks ei puuduta määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013, mille adressaat hageja ei ole, teda teatud talle omaste tunnuste või teda iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis teda kõigist teistest isikutest eristab ja seega individualiseerib teda samamoodi kui otsuse adressaati (vt selle kohta kohtuotsus 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami jt *vs.* parlament ja nõukogu, C-583/11 P, EU:C:2013:625, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika). Teiseks hõlmavad määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013 rakendusmeetmeid, see tähendab kemikaaliameti kehtestatud akte, mille hageja on käesolevas kohtuasjas vaidlustanud.

39 Seda järeldust ei muuda hageja argumendid, mis ta esitas vastuvõetamatuse vastuväite kohta märkuste esitamise etapis ja mille kohaselt ta „soovis“ vaidlustada määrust nr 340/2008 ja rakendusmäärust nr 254/2013, „sealhulgas ELTL artikli 277 tähenduses“.

40 Kui eeldada, et hageja nõuet tühistada määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013 võib tõlgendada nii, et sellega taotletakse tegelikult tuvastamist, et need määrused ei ole kohaldatavad, siis selle kohta tuleb meenutada, et võimalus viidata ELTL artikli 277 alusel üldakti kohaldamatusele ei kujuta endast autonoomset hagi esitamise õigust ja sellele saab tugineda üksnes kaasnevas nõudes (vt kohtumäärus 8.7.1999, Area Cova jt *vs.* nõukogu, T-194/95, EU:T:1999:141, punkt78 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega, komisjoni kehtestatud määruse vastu üksnes õigusvastasuse vastuväitele viitamine ei võimalda kaasata seda institutsiooni Üldkohtu menetlusse. Mis tahes muu tõlgendus seaks kahtluse alla asjaolu, et võimalus viidata ELTL artikli 277 alusel üldakti kohaldamatusele ei kujuta endast autonoomset hagi esitamise õigust.

41 Lisaks olgu täiendavalt märgitud, et hagiavaldusest ei ilmne, et hageja oleks esitanud ELTL artikli 277 alusel määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 vastu õigusvastasuse vastuväite. Sellega seoses tuleks meelde tuletada, et õiguslik raamistik määratakse kindlaks hagiavalduses ja õigusvastasuse väide on menetluse hilisemas staadiumis vastuvõetamatu (vt selle kohta kohtuotsus 27.9.2005, Common Market Fertilizers *vs.* komisjon, T-134/03 ja T-135/03, EU:T:2005:339, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika). Käesoleval juhul ilmneb aga hagiavaldusest, et hageja põhjendab hagi ELTL artikliga 263, paludes Üldkohtul „tühistada vaidlustatud aktid“, sealhulgas määrus nr 340/2008

ja rakendusmäärus nr 254/2013. ELTL artiklile 277 ei ole hagiavalduse toetuseks viidatud, mida hageja kohtuistungil ka möönis. Lisaks ei tõenda ükski asjaolu hageja seisukohta, et ta on hagiavalduses esitanud õigusvastasuse vastuväite nende määruste vastu. Nimelt, nagu eespool juba on sedastatud, ei täpsustata hagiavalduses sisalduvates hagi põhjendamiseks esitatud väidete ülevaates, millises ulatuses on määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013 õigusvastased. Lisaks ei põhine hageja viidatud õigusvastasuse vastuväide vastuvõetamatuse vastuväite kohta märkuste esitamise etapis ühelgi õigus- või faktiväitel, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.

42 Pealegi tuleb selleks, et otsustada, kas hagejal on õigus üksikakti vastu esitatud hagi alusena viidata üldkohaldatava akti õigusvastasusele, eelkõige kontrollida, kas hageja esitab selle üldkohaldatava akti vastu ühe neljast ELTL artikli 263 teises lõigus esitatud tühistamisväitest (vt selle kohta kohtuotsus 11.12.2012, Sina Bank *vs.* nõukogu, T-15/11, EU:T:2012:661, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika). Ent hageja esitatud dokumentide alusel ei ole võimalik kindlaks teha, millised on ELTL artikli 263 teises lõigus esitatud väited või etteheited, mis toetavad konkreetselt määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 vastu esitatud õigusvastasuse vastuväiteid.

43 Seetõttu tuleb täiendavalt märkida, et vastuvõetamatuse vastuväite kohta märkuste esitamise etapis hageja poolt määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 vastu esitatud õigusvastasuse vastuväide on vastuvõetamatu.

44 Teiseks, isegi kui eeldada, et hagi on osas, milles see on esitatud otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D tühistamiseks, õiguspäraselt esitatud komisjoni vastu, kuna määruse nr 340/2008 artikli 11 lõike 5 kohaselt võib selliseid otsuseid teha üksnes komisjoni positiivse otsuse saamise järel, siis on see ikkagi ilmselgelt vastuvõetamatu, nagu komisjon õigesti märkis oma vastuses 16. juuli 2015. aasta menetlust korraldavatele meetmele (eespool punkt 13). Tegelikult ei ole lisaks sellele, et hagi pole ilmselgelt selge ega täpne 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 tähenduses, ühestki asjaolust lähtudes võimalik järeldada, et need otsused puudutavad hagejat isiklikult. Seejärel tuleb märkida, et eeldades, et nende otsuste puhul on tegemist üldkohaldatavate aktidega ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses, sisaldavad need rakendusmeetmeid, nagu ilmneb otsuse SME(2013) 1328 vastuvõtmisest. Lisaks olgu meenutatud, et kuna otsused MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D võeti vastu vastavalt 12. novembril 2010 ja 12. veebruaril 2013 ning hageja sai neist teada hiljem, s.o 26. veebruaril 2013 kemikaaliameti saadetud kirja teel, siis on 25. juulil 2013 esitatud hagi hilinenud. Lõpuks tuleb tagasi lükata hageja argumendid, mis ta esitas 16. juuli 2015. aasta menetlust korraldavatele meetmetele vastates (eespool punkt 13) ja mille kohaselt ei või Üldkohus omal algatusel tõstatada küsimust, kas hagi on vastuvõetav osas, milles sellega taotletakse otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D tühistamist. Nimelt, kuna hagi vastuvõetavuse tingimused puudutavad avalikku huvi, siis võib Üldkohus neid uurida omal algatusel ning tema kontroll ei piirdu poolte esitatud läbivaatamist takistavate asjaoludega (vt selle kohta kohtuotsus 9.9.2015, SV Capital *vs.* ABE, T-660/14, EU:T:2015:608, punktid 45 ja 50).

45 Lisaks olgu märgitud, et isegi kui oletada, et hageja soovis oma neljandas väites esitada otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D suhtes õigusvastasuse vastuväidet, ei saa sellega põhjendada ELTL artikli 263 alusel tühistamishagi esitamist komisjoni vastu, ja see ei võimalda asuda seisukohale, et kõnealune institutsioon on kohustatud selle raames ennast Üldkohus kaitsma (vt eespool punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

46 Kõiki neid asjaolusid arvesse võttes tuleb tõdeda, et hagi on vastuvõetamatu osas, milles see on esitatud komisjoni vastu.

2. *Tühistamishagis kemikaaliameti vastu esitatud teatud nõuete vastuvõetavus*

47 Esiteks väidab kemikaaliamet, et hagi on vastuvõetamatu osas, milles sellega taotletakse arvete nr 10040807, 10040817 ja 10040824 tühistamist, kuna need arved ei ole vaidlustatavad õigusaktid. Need arved ei tekita otsusest SME(2013) 1328 erinevaid õiguslikke tagajärgi. Need ei muuda hageja õiguslikku olukorda, kuna need piirduvad otsuse SME(2013) 1328 täitmisega.

48 Teiseks leiab kemikaaliamet, et hagi on vastuvõetamatu osas, milles sellega taotletakse 24. juuli 2013. aasta kirja tühistamist. Selles kirjas kemikaaliamet lihtsalt vastas hageja esitatud argumentidele, muutmata mingil moel tema õiguslikku olukorda. Kemikaaliamet märkis oma vastuses 15. septembri 2015. aasta menetlust korraldavatele meetmetele (vt eespool punkt 13), et sama kehtib tema 23. mai 2013. aasta e-kirja kohta. Hagi on niisiis ka selles osas vastuvõetamatu.

49 Kolmandaks on hagi vastuvõetamatu osas, milles palutakse tühistada määrus nr 340/2008 ja kõik hageja huve kahjustavate aktidega seotud, nende eelduseks olevad ja järgnevad aktid. Kemikaaliamet märgib selles suhtes, et hagiavalduses ei ole piisavat selgelt täpsustatud esitatud väiteid ega hagi eset.

50 Hageja väidab, et arved nr 10040807, 10040817 ja 10040824 ning kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta kiri tekitavad talle õiguslikke tagajärgi ja seega saab nende peale esitada hagi ELTL artikli 263 alusel. Teisalt olgu märgitud, et kuna ei ole vaidlustatud nende nõuete vastuvõetavust, mis viitavad hagiavalduse sissejuhatuses nimetatud õigusaktidele, siis ei ole asjakohane hagi kolme eespool nimetatud arve ja kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta kirja peale, kuna need aktid tuleb igal juhul tühistada, kui tühistamishagi rahuldatakse. Lisaks tuleb seoses kemikaaliameti 23. mai 2013. aasta e-kirjaga märkida, et hageja on oma vastuses 15. septembri 2015. aasta menetlust korraldavatele meetmetele rõhutanud (vt eespool punkt 13), et sellest e-kirjast sai ta teada, mis põhjustel kemikaaliamet keeldus talle VKE staatust andmast.

51 Seoses hagis esitatud viitega määrusele nr 340/2008 väitis hageja repliigis, et see on hagiavalduses nõuetekohaselt tõendatud. Oma hagiavalduses vaidlustas hageja teise võimalusena nimetatud määruse, mis kujutab endast põhinõudes vaidlustatud aktide alust. Hageja väitel ei kohusta kodukord hagejat iga vaidlustatud akti puhul viitama kõigile oma hagi põhjendamiseks viidatud väidetele.

52 Tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on aktid, mille suhtes saab esitada tühistamishagi ELTL artikli 263 tähenduses, ainult siduvaid õiguslikke tagajärgi tekitavad meetmed, mis puudutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis (kohtuotsus 11.11.1981, IBM *vs.* komisjon, 60/81, EU:C:1981:264, punkt 9; kohtumäärus 4.10.1991, Bosman *vs.* komisjon, C-117/91, EU:C:1991:382, punkt 13, ja kohtuotsus 15.1.2003, Philip Morris International *vs.* komisjon, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 ja T-272/01, EU:T:2003:6, punkt 77).

53 Selgitamaks välja, kas meede, mille tühistamist taotletakse, on vaidlustatav, tuleb keskenduda meetme sisule, meetme vorm ei oma selles osas põhimõtteliselt tähtsust (kohtuotsused 11.11.1981, IBM *vs.* komisjon, 60/81, EU:C:1981:264, punkt 9; 28.11.1991, Luksemburg *vs.* parlament, C-213/88 ja C-39/89, EU:C:1991:449, punkt 15, ning 24.3.1994, Air France *vs.* komisjon, T-3/93, EU:T:1994:36, punktid 43 ja 57).

54 Pealegi ei ole otsus, mis üksnes kinnitab varasemat otsust, vaidlustatav akt ja igasugune sellise otsuse peale esitatud hagi on seega vastuvõetamatu (kohtuotsused 25.10.1977, Metro SB-Großmärkte *vs.* komisjon, 26/76, EU:C:1977:167, punkt 4, ja 5.5.1998, Ühendkuningriik *vs.* komisjon, C-180/96, EU:C:1998:192, punktid 27 ja 28; vt ka kohtumäärus 10.6.1998, Cementir *vs.* komisjon, T-116/95, EU:T:1998:120, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).

55 Kohtupraktika kohaselt tuleb mõistet „kinnitav akti“ tõlgendada nii, et akti peetakse varasemat otsust üksnes kinnitavaks, kui see ei sisalda võrreldes varasema otsusega ühtegi uut asjaolu ja kui selle varasema otsuse adressaadi olukorda eelnevalt uuesti ei hinnatud (kohtuotsus 7.2.2001, Inpesca *vs.* komisjon, T-186/98, EU:T:2001:42, punkt 44, ja kohtumäärus 29.4.2004, SGL Carbon *vs.* komisjon, T-308/02, EU:T:2004:119, punkt 51).

56 Esiteks olgu märgitud seoses hagi vastuvõetavusega osas, milles sellega taotletakse arvete nr 10040807, 10040817 ja 10040824 tühistamist, et erinevalt olukorrast, mida käsitleti kohtuasjas, milles tehti 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus Spraylat *vs.* ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), on otsuses SME(2013) 1328 otsesõnu viidatud otsusele MB/D/29/2010, mida muudeti otsusega MB/21/2012/D, ja seda, et selles on täpsustatud, et „kemikaaliamet väljastab […] arve haldustasu kohta, mille suurus on 19 000 eurot“. Samuti on ära näidatud, et kemikaaliamet väljastab registreerimistaotluse puhul täiendava arve, et katta esialgu makstud tasu ja määruse nr 340/2008 alusel suurettevõtjale ette nähtud lõpliku maksmisele kuuluva tasu vahe, vastavalt otsuse MB/D/29/2010 artikli 4 lõikele 1. Sellest ilmneb, et otsus SME(2013) 1328 sisaldas kõiki hagejal kemikaaliameti ees olevate kohustuste olulisi osi. Seega on arved nr 10040807, 10040817 ja 10040824 oma olemuselt selle otsuse rakendusaktid ja kujutavad endast kinnitavaid akte eespool punktis 55 viidatud kohtupraktika tähenduses (vt analoogia alusel kohtumäärus 30.6.2009, CPEM *vs.* komisjon, T-106/08, ei avaldata, EU:T:2009:228, punkt 32). Järelikult on hagi vastuvõetamatu osas, milles sellega taotletakse arvete nr 10040807, 10040817 ja 10040824 tühistamist.

57 Teiseks olgu märgitud seoses hagi vastuvõetavusega osas, milles sellega taotletakse kemikaaliameti 23. mai 2013. aasta e-kirja tühistamist, et selle puhul piisab sedastamisest, et kõnealuse e-kirjaga vastati hageja poolt 21. mail 2013 esitatud taotlusele saada selgitusi otsuse SME(2013) 1328 kohta, ilma et see oleks tekitanud siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis puudutavad hageja huve ja toovad kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis. Täpsemalt märgiti kõnealuses e-kirjas, et hageja peab esitama andmed ettevõtja Calme Lux SA kohta ja et see kohustus on tal soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 3 alusel ning et nende andmete esitamata jätmise korral ei saa kemikaaliamet lähtuda sellest, et hageja puhul on tegelikult tegemist VKEga. Niisiis 23. mai 2013. aasta e-kiri üksnes kordas seda, millest hagejat oli juba teavitatud haldusmenetluses, milles tehti otsus SME(2013) 1328, muu hulgas 26. veebruari 2013. aasta kirjas ja 14 mai, 19. juuni, 4. juuli ja 8. augusti 2012. aasta ja 4. märtsi 2013. aasta e-kirjades. Järelikult on hagi vastuvõetamatu osas, milles sellega taotletakse kemikaaliameti 23. mai 2013. aasta e-kirja tühistamist.

58 Kolmandaks olgu märgitud seoses hagi vastuvõetavusega osas, milles sellega taotletakse kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta e-kirja tühistamist, et selle puhul piisab sedastamisest, et kõnealuse e-kirjaga vastati hageja poolt 10. juulil 2013 esitatud taotlusele saada selgitusi otsuse SME(2013) 1328 kohta, ilma et see oleks tekitanud siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis puudutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis. Täpsemalt piirdus see kiri asjaomase õigusraamistiku meenutamisega, viitamisega otsusele SME(2013) 1328 ja hagejale täpsustamisega, et kõigi tema argumentidega on nõuetekohaselt arvestatud enne asjaomase otsuse tegemist. Järelikult on hagi vastuvõetamatu osas, milles sellega taotletakse kemikaaliameti 24. juuli 2013. aasta kirja tühistamist.

59 Neljandaks tuleb seoses hagi vastuvõetavusega osas, milles sellega taotletakse „kõigi hageja huve kahjustavate aktidega seotud, nende eelduseks olevate ja järgmiste aktide“ tühistamist, meenutada, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule, mida selle põhikirja artikli 53 esimese lõigu alusel kohaldatakse ka Üldkohtu menetluse suhtes, ja 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c tuleb igas hagiavalduses märkida hagi ese ning ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Käesoleval juhul piisab sedastamisest, et hageja nõue ei ole piisavalt täpne ega võimalda Üldkohtul kindlaks teha, milliste aktide tühistamist taotletakse. Järelikult on hagi vastuvõetamatu osas, milles sellega taotletakse „kõigi hageja huve kahjustavate aktidega seotud, nende eelduseks olevate ja järgmiste aktide“ tühistamist.

60 Lõpuks tuleb samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 38 ja 44, tõdeda, et tühistamishagi on vastuvõetamatu osas, milles sellega taotletakse määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 ning otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D tühistamist. Pealegi tuleb seoses määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013 peale esitatud tühistamishagiga märkida – eeldusel, et see on esitatud kemikaaliameti vastu –, et see on ilmselgelt vastuvõetamatu, kuna põhimõtteliselt peavad sellised hagid olema esitatud vaidlustatud õigusakti autori vastu, see tähendab selle ühenduse institutsiooni või asutuse vastu, kes asjaomase otsuse vastu võttis (kohtuotsus 8.10.2008, Sogelma *vs.* AER, T-411/06, EU:T:2008:419, punkt 49). Viimaks olgu märgitud, et osas, milles hageja märkis repliigis, et ta vaidlustas määruse nr 340/2008 ja rakendusmääruse nr 254/2013, mis kujutavad endast kemikaaliameti aktide „õiguslikku alust“ „teise võimalusena“, siis esitas ta tegelikult nende määruste vastu õigusvastasuse vastuväite ja selle vastuväite peab tunnistama vastuvõetamatuks samadel põhjustel, mis on esitatud eespool punktides 41–43.

61 Eelnevatest kaalutlustest lähtudes tuleb kemikaaliameti vastu esitatud hagi hindamisel piirduda otsuse SME(2013) 1328 tühistamise nõudega.

3. *Sisulised küsimused*

62 Tuleb meenutada, et otsuses SME(2013) 1328 märkis kemikaaliamet, et ta ei ole saanud vajalikke tõendeid asumaks seisukohale, et hageja on väikeettevõtja ning et ta peab vastavalt otsuse MB/D/29/2010 artikli 4 lõikele 1 nõudma suurettevõtjale kohaldatavat tasu. Nagu ilmneb kohtuvaidluste käigus välja toodud asjaoludest, asus kemikaaliamet pärast hulga hageja esitatud täiendava teabe analüüsimist seisukohale, et viimatinimetatu on seotud kahe ettevõtjaga, see tähendab Saced SpAga ja Cogefin Srl-iga ja et ta on partnerlussuhetes veel kahe ettevõttega, kelleks on Premix SpA ja Sicical SpA. Muu hulgas olgu märgitud, et kemikaaliamet otsustas, et üht ettevõtjat, Calme Luxi tuleb pidada seotuks Sicicaliga. Neil kaalutlustel palus kemikaaliamet mitu korda hagejal esitada talle Calme Luxi puudutav teave. Kemikaaliamet seda teavet ei saanud.

63 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks neli väidet. Esimese väite kohaselt puudus kemikaaliametil otsuse SME(2013) 1328 vastuvõtmise pädevus, ta ületas seda ja kuritarvitas võimu. Teine väide puudutab soovituse 2003/361 väärat kohaldamist ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist. Oma kolmandas väites viitab hageja kemikaaliameti tegevdirektori pädevuse puudumisele ja pädevuse kuritarvitamisele. Neljanda väite kohaselt puudus kemikaaliametil otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D vastuvõtmise pädevus, ta ületas seda ja kuritarvitas võimu.

Tühistamisnõuded

Sissejuhatavad märkused otsuse SME(2013) 1328 põhjenduste kohta

64 Hageja märkis oma vastuses 15. septembri 2015. aasta menetlust korraldavatele meetmetele (vt eespool punkt 13), et otsus SME(2013) 1328 on „sisuliselt põhjendamata“. Eelkõige täpsustas hageja, et see otsus sisaldas üksnes loetelu kohaldatavatest õigusaktidest, pooltevahelist teabevahetust ja kemikaaliametile saadetud dokumente ning lisatud dokumentide nimekirja.

65 Siinkohal esitab hageja uue väite. Sellegipoolest kujutab põhjenduse puudumine või ebapiisav põhjendamine endast olulise menetlusnormi rikkumist EÜ artikli 263 tähenduses ning ka avalikul huvil põhinevat väidet, millele ühenduse kohus võib või koguni peab omal algatusel tähelepanu juhtima (kohtuotsus 2.12.2009, komisjon *vs.* Iirimaa jt, C-89/08P, EU:C:2009:742, punkt 34).

66 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab esiteks EÜ artikliga 296 nõutud põhjendus vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja üheselt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab puudutatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul

kontrolli teostada. Mis puudutab täpsemalt üksikotsuste põhjendusi, siis nende otsuse põhjendamise kohustuse eesmärk on võimaldada kohtul teostada kontrolli ja anda asjaomasele isikule küllaldast teavet selle kohta, kas otsuses on tehtud viga, mis võimaldab otsuse kehtivuse vaidlustada. Teiseks, põhjendamisnõude hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning huvi, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjendus täpsustaks kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna otsuse põhjenduse vastavust EÜ artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt kohtuotsus 19.3.2015, Dole Food ja Dole Fresh Fruit Europe *vs.* komisjon, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punktid 93 ja 94 ning seal viidatud kohtupraktika).

67 Käesoleval juhul tuleb arvestades otsuses SME(2013) 1328 nimetatud õigusnorme ning kemikaaliameti ja hageja poolt vahetud teavet ja dokumente, nagu neid on nimetatud otsuses SME(2013) 1328, asuda seisukohale, et hagejal oli täiesti võimalik mõista, et kemikaaliameti otsus põhines asjaomaste andmete edastamata jätmisel. Nimelt oli kemikaaliamet mitu korda palunud hagejal esitada talle Calme Luxi puudutav teave, viidates muu hulgas soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõikele 3. See säte käsitleb nende andmete arvessevõtmist, mis puudutavad asjaomase ettevõtte partnerettevõtteid, kellega on tegemist Calme Luxi puhul, nagu hageja möönis kohtuistungil. Seega tuleb tõdeda, et otsus SME(2013) 1328 vastab ELTL artikli 296 nõuetele.

Esimene väide, mille kohaselt puudus kemikaaliametil otsuse SME(2013) 1328 vastuvõtmise pädevus, ta ületas seda ja kuritarvitas võimu

68 Hageja väidab, et määruse nr 1907/2006 artikli 20 lõike 2 kohaselt võib kemikaaliamet, juhul kui registreerimistaotluse esitanu esitatud dokumentatsioon ei ole täielik, üksnes registreerimisest keelduda. Kemikaaliameti pädevusse kuuluvad hageja väitel nõuandvad, täitev- ja haldusülesanded, mis puudutavad toimikute kontrolli ja teadusliku, tehnilise või halduskontrollitegevuse juhendamist. Komisjoni ja kemikaaliameti ülesannete jaotus seisneb VKEde õigusliku seisundi kontrollimise kriteeriumide kindlaksmääramises ja kemikaaliametil ei ole kaalutlusõigust lisada komisjoni kehtestatule omaenda reegleid või suuniseid. Niisiis ei või kemikaaliamet anda oma sekretariaadile soovituse 2003/361 registreerimistaotlustele kohaldamiseks iseseisvate otsuste tegemise ainuõigust.

69 Lisaks rõhutab hageja, et komisjon viitas mõistele „VKE“, nagu see tuleneb soovitusest 2003/361, ilma et ta oleks aga selle soovituse sätteid lisanud või liitnud ühegi siduva ja üldkohaldatava õigusaktiga. Igal juhul kinnitab lihtviide soovitusele 2003/361 komisjoni kavatsust võimaldada vähendatud registreerimistasu kohaldamist laialdaselt. Käesoleval juhul on aga kemikaaliamet seevastu kohustanud hagejat tooma põhjendusi suure hulga andmete näol tema tegevuste kohta ja seda pika ajavahemiku suhtes või kolmandate äriühingute kohta. Selles osas otsustas kemikaaliamet kohaldada soovituse 2003/361 lisas esitatud alakriteeriume (eelkõige seoses teise ettevõtjaga) ega piirdunud sellest soovitusest tuleneva VKE lihtsa määratluse kohaldamisega. Samas on ainus määruses nr 340/2008 esitatud viide soovituse 2003/361 lisas esitatud alakriteeriumidele selle määruse artiklis 12 ja see puudutab üksnes väljaspool ELi asuvaid ettevõtjaid. Kemikaaliamet tõlgendas seega määrust nr 340/2008 vääralt. Seetõttu kuritarvitas kemikaaliamet talle komisjoni poolt delegeeritud pädevust, kui ta määratles ise VKE mõiste, mis on kitsendav. Nõudes hagejalt andmeid, mis pärinevad kolmandalt äriühingult, kellega hagejal on partnerlussuhted, ja mida ta ei saanud väljastada, asendas ja täiendas kemikaaliamet omal äranägemisel komisjoni seatud hindamise ja menetluskriteeriume. Kuna kemikaaliamet läks kaugemale kui lihtsalt selle kontrollimine, kas taotlus on täielik, ületas ta oma pädevust. Ainus usutav seletus kemikaaliameti tegevuse kohta, mis seisnes hagejalt suure hulga dokumentide nõudmises, on võimu kuritarvitamine, mille eesmärk oli näidata, et hageja ei vasta soovituses 2003/361 esitatud tingimustele, kuigi esitatud olid vastupidised tõendid. Selles osas lisab hageja veel, et kemikaaliamet tegutses tema suhtes pahauskselt ega abistanud teda registreerimise ja

kontrollimise menetluses asjakohaselt. Alles Üldkohtu menetluses sõnastas kemikaaliamet hageja suhtes esitatud etteheited, lisades alles kohtule esitatud toimikusse dokumendid, millega hageja sai tutvuda pärast hagi esitamist.

70 Lisaks märkis hageja repliigis, et kemikaaliamet kaitseb ennast „kaudse“ pädevusega, mis lubab tal kontrollida registreerimist taotlevate ettevõtjate suurust. Samas peab pädevuse andmine tulenema sõnaselgelt õigusaktist. Kemikaaliamet on segi ajanud täiendava teabe „nõudmise“ ja selle teabe „hindamise“ toimingud. Kemikaaliameti poolt enda kaitseks esitatud argumendid on lisaks vastuolus tema enda 24. juuli 2013. aasta kirjaga, milles kemikaaliamet väljendas seisukohta, et tema pädevus tuleneb otseselt soovitusest 2003/361. Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2343/2002 raamfinantsmääruse kohta asutustele, millele viidatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 artiklis 185 (EÜT 2002, L 357, lk 72; ELT eriväljaanne 01/04, lk 216), artikkel 59 teeb lisaks vahet tasude ja täielikult õigusnormidega kehtestatud maksude ning summade vahel, mis võidakse kindlaks määrata liidu asutuste haldusnõukogude otsustega. Kemikaaliametile finantspädevuse delegeerimine on piiratud ühe osapoole taotlusel osutatud teenuste eest saadud tasudega, mis on ette nähtud määruse nr 340/2008 artiklis 11. See volitusnorm ei hõlma haldustasusid, mis on kehtestatud määruse nr 340/2008 artikliga 13, mis omakorda viitab määruse nr 1907/2006 artikli 74 lõigetele 1 ja 3, ning mis tuleb kindlaks määrata komisjoni määrusega. Määruse nr 340/2008 artikli 13 lõige 4 ei anna kemikaaliametile luba määrata kindlaks haldustasu suurust. Pealegi rikkus komisjon oma järelevalve kohustust, kui ta lubas kemikaaliametil tegelikult kasutada võimu, mille kohta puudub otsene volitusnorm.

71 Kemikaaliamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

72 Tuleb märkida, et esimene väide jaguneb sisuliselt kolmeks osaks. Esimene osa käsitleb kemikaaliameti pädevust hinnata registreerimist taotlevate ettevõtjate suurust. Teise väite kohaselt ületas kemikaaliamet soovituse 2003/361 kohaldamisel oma pädevust või ta isegi kuritarvitas võimu. Kolmanda väite kohaselt ületas kemikaaliamet hagejalt teavet nõudes oma pädevust või ta isegi kuritarvitas võimu.

– Esimese väite esimene osa, mis käsitleb sisuliselt kemikaaliameti pädevuse puudumist hinnata registreerimist taotlevate ettevõtjate suurust

73 Esimese väite esimeses osas väidab hageja sisuliselt, et kemikaaliametil ei ole pädevust, mida on vaja, et hinnata registreerimist taotlevate ettevõtjate suurust asjaomase registreerimise puhul kohaldatava tasu määramisel. Selline pädevus on antud komisjonile, nagu ka pädevus, mida on vaja tasude kindlaksmääramiseks.

74 Ometi tuleneb hageja eeldus asjaomaste õigusaktide väärast tõlgendamisest. Olgu märgitud, et üks määrusega nr 1907/2006 järgitavatest eesmärkidest on tagada, et kemikaaliamet juhib tõhusalt kõnealuse määruse tehnilisi, teaduslikke ja haldusaspekte, mängib otsustavat rolli määruse rakendamisel, ja anda talle kõrge regulatiivne pädevus (määruse nr 1907/2006 põhjendused 15 ja 95). Eelkõige peab kemikaaliamet talle pandud eelarvetäitmise ülesannete raames tagama, et laekuvad kõik talle eraldatud tulud, mille hulgas on ettevõtjate makstud tasud (määruse nr 1907/2006 artiklid 96 ja 97). Lisaks ilmneb määruse nr 340/2008 artikli 13 lõikest 3 otsesõnu, et kemikaaliamet „võib igal ajal nõuda tõendit selle kohta, et vähendatud tasumäära kohaldamise või tasu maksmisest vabastamise tingimused on täidetud“. Pealegi nõuab kemikaaliamet määruse nr 340/2008 artikli 13 lõike 4 alusel tasu ning haldustasu maksmist täies ulatuses, „kui füüsiline või juriidiline isik, kes väidab, et tal on õigus vähendatud tasumäärale või tasu maksmisest vabastamisele, ei suuda tõendada oma õigust niisugusele vähendatud määrale või vabastamisele“. Sellest tuleneb, et kemikaaliametil on pädevus, mida on vaja, et kontrollida, kas registreerimistaotluse esitanud ettevõtja suhtes vähendatud tasumäära kohaldamise või tasu maksmisest vabastamise tingimused on täidetud.

75 Määruse nr 1907/2006 artikli 20 lõige 2, millele hageja viitab, ei muuda seda järeldust, kuna sellel artiklil on teistsugune eesmärk: tagada, et ettevõtjate esitatud registreerimistoimikud on täielikud. Seega ei sea kõnealune säte kahtluse alla kemikaaliameti pädevust kontrollida, kas registreerimistaotluse esitanud ettevõtja suhtes vähendatud tasumäära kohaldamise või tasu maksmisest vabastamise tingimused on täidetud.

76 Neid asjaolusid arvestades tuleb esimese väite esimene osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

– Esimese väite teine osa, mis käsitleb sisuliselt soovituse 2003/361 kohaldamisel pädevuse ületamist või võimu kuritarvitamist

77 Esimese väite teises osas märgib hageja sisuliselt, et kemikaaliamet oleks pidanud piirduma soovituse 2003/361 lisa artiklis 2 esitatud ettevõtete kategooriate määratlusega kohaldamata muid kõnealuses lisas loetletud kriteeriume, eelkõige neid, mis on esitatud selle artiklis 3 seoses „[t]öötajate arvu ja rahaliste summade arvutamisel arvesse võetavad ettevõtete liikidega“. Järelikult ei oleks kemikaaliamet tohtinud nõuda hagejalt teavet teatud äriühingute kohta, kes on tema partnerid või kellega ta seotud on.

78 Kõigepealt tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt on õigusakti puhul võimu kuritarvitamisega tegemist vaid siis, kui objektiivsete, asjakohaste ja kooskõlaliste tõendite põhjal selgub, et õigusakt on vastu võetud eranditult või peamiselt teiste eesmärkide saavutamiseks kui need, millele viidati, või asutamislepingus konkreetse juhtumi lahendamiseks spetsiaalselt ette nähtud menetluse vältimiseks (kohtuotsus 10.3.2005, Hispaania *vs.* nõukogu, C-342/03, EU:C:2005:151, punkt 64).

79 Käesolevas asjas tuleb märkida, et nii määrus nr 1907/2006 oma artiklis 3 kui ka määrus nr 340/2008 oma põhjenduses 9 ja artiklis 2 viitavad VKEde määratlemisel soovitusele 2003/361. Soovituse 2003/361 põhjenduse 1 kohaselt on selle asjaolu eesmärk tagada liidu tasandil mõiste „VKE“ ühesugune määratlemine. Soovituse 2003/361 artikli 1 alusel kasutatakse seda määratlust liidu poliitikas.

80 Eelkõige olgu märgitud, et määruse nr 1907/2006 artikli 3 punkti 36 kohaselt on VKEd „väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad vastavalt [...] soovituses [2003/361] sisalduvale määratlusele“. Määruse nr 340/2008 artikli 2 kohaselt on väikeettevõte ka „väikeettevõte [...] soovituse [2003/361] tähenduses“. Samasugune viide on määruse nr 340/2008 artiklis 2 mikro- ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse puhul. Seega viitab asjakohane õigusakt otseselt soovitusele 2003/361, et määratleda, mida mõista eelkõige „väikeettevõtte“ all. Vastupidi hageja väitele ei ole põhimõtteliselt välistatud, et mõne soovituse norme võib kohaldada sõnaselgelt selle normidele viitamise kaudu, järgides sealjuures õiguse üldpõhimõtteid ja eelkõige õiguskindluse põhimõtet (vt analoogia alusel kohtuotsus 17.1.2008, Viamex Agrar Handel ja ZVK, C-37/06 ja C-58/06, EU:C:2008:18, punkt 28). Samas ei ole hageja käesoleval juhul esitanud ühtegi tõendit, mis võimaldaks järeldada, et määrustes nr 1907/2006 ja nr 340/2008 esitatud viide on vastuolus õiguse üldpõhimõtetega. Lisaks on kõnealuse viite eesmärk tagada soovituse 2003/361 asjakohaste normide kohaldamise kaudu sama VKE mõiste kohaldamine liidu poliitikas, mis vastab kõnealuse soovituse eesmärgile.

81 Pealegi ei võimalda vastupidi hageja väidetele miski järeldada, et sellekohaste pidepunktide puudumisel puudutab asjakohastes määrustes esitatud otsene viide üksnes soovituses 2003/361 esitatud VKE mõiste üht osa, välistades selle soovituse lisas esitatud teatud kriteeriumid. Selles osas olgu märgitud, et soovituse 2003/361 lisa I jaotise pealkiri „Komisjoni poolt vastu võetud mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete määratlus“ ja määruse nr 1907/2006 artikli 3 punkt 36 viitavad konkreetselt VKE mõistele, mis on esitatud soovituses 2003/361. See mõiste, nagu see on ette nähtud soovituse 2003/361 lisa I jaotises, ei hõlma mitte üksnes töötajate arvu või rahalisi künniseid, mis võimaldavad määratleda ettevõtjate liike (soovituse 2003/361 lisa artikkel 2) vaid ka ettevõtjate liike, mida võetakse arvesse töötajate arvu ja rahaliste summade arvutamisel (soovituse 2003/361 lisa artikkel 3). Veel olgu märgitud, et hageja pakutud välistamine võtaks soovituselt ELT 2003/361 kasuliku mõju, mis seisneb

liidu poliitika rakendamisel ühesuguse VKE mõiste järgimises. Lisaks tuleb jälgida, et VKE mõistet ei kasutataks ära puhtformaalsetel põhjendustel (vt selle kohta kohtuotsus 27.2.2014, HaTeFo, C-110/13, EU:C:2014:114, punkt 33 ja seal viidatud kohtupraktika). Lõpuks ei saa ka hageja viide määruse nr 340/2008 artiklile 12 muuta seda järeldust, kuna selle artikli eesmärk on reguleerida erilist olukorda, millega ei ole käesoleval juhul tegemist, ja mis käsitleb ühe ühendusevälise tootja, valmistise koostaja või toote valmistaja ainuesinduslepingut.

82 Arvesse võttes eeltoodut, ei võimalda ükski asjaolu järeldada, et kemikaaliamet oleks kõiki soovituse 2003/361 lisas esitatud tingimusi kohaldades ületanud oma pädevust või kuritarvitanud võimu.

83 Neid asjaolusid arvestades tuleb esimese väite teine osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

– Esimese väite kolmas osa, mis käsitleb sisuliselt hagejalt teabe nõudmisega pädevuse ületamist või võimu kuritarvitamist

84 Esimese väite kolmandas osas väidab hageja sisuliselt, et kemikaaliamet ületas oma pädevust või isegi kuritarvitas võimu, kui ta nõudis talt suurt hulka andmeid tema tegevuste kohta ja seda pika ajavahemiku suhtes või kolmandate äriühingute kohta.

85 Kõigepealt tuleb rõhutada, et registreerimistaotluse esitanud ettevõtja peab kemikaaliameti nõudel tõendama, et tal on õigus vähendatud tasumäära kohaldamisele või tasu maksmisest vabastamisele (määruse nr 340/2008 artikli 13 lõiked 3 ja 4). Pealegi ilmnes esimese väite teise osa hindamisel, et kemikaaliamet võis hagejalt nõuda selliste tõendite esitamist, mis tõendavad, et ta on tõepoolest „väikeettevõtja“ soovituse 2003/361 tähenduses, sealhulgas teavet võimalike partnerettevõtjate või seotud ettevõtjate kohta.

86 Käesoleval juhul tuleb sedastada, et nagu märgib kemikaaliamet oma menetlusdokumentides, paluti 20. veebruari ja 20. märtsi 2012. aasta kirjades hagejal esitada andmed tema töötajate arvu, registreerimisele eelnenud kahe viimase eelarveaasta bilansi ja omandisuhete kohta registreerimistaotluse esitamise ajal, sealhulgas teave hagejaga seotud või partnerettevõtjate kohta. Seoses töötajate arvu ja registreerimisele eelnenud kahe viimase eelarveaasta bilansi esitamise nõudega olgu märgitud, et see oli õigustatud muu hulgas soovituse 2003/361 lisa artikli 4 lõikega 2. Selles on sätestatud, et „[k]ui ettevõte leiab kontode sulgemise kuupäeval, et ta on aasta jooksul ületanud või langenud allapoole artiklis 2 sätestatud töötajate arvu või rahalisi künniseid, ei too see kaasa keskmise suurusega, väikese või mikroettevõtte staatuse kaotust, välja arvatud juhul, kui künniseid ületatakse kahel järjestikusel arvestusperioodil“. Nagu ilmnes mitmest kemikaaliameti ja hageja vahetatud kirjast ja e-kirjast, põhinesid kemikaaliameti nõuded esitada andmed hageja omandisuhete ja partner- või seotud ettevõtjate kohta ka hageja esitatud teabel ja eelkõige tema auditeeritud raamatupidamisaruannetel. Kemikaaliamet võis tegelikult järeldada hagejale 4. märtsil 2013 saadetud e-kirjas, et hagejat võib pidada seotuks kahe ettevõtjaga, see tähendab Saced SpA ja Cogefin Srl-iga, ning et ta on partnerlussuhetes veel kahe ettevõttega, kelleks on Premix SpA ja Sicical SpA. Lisaks osutas kemikaaliamet, et Calme Luxi tuleb pidada seotuks Sicicaliga. Seetõttu ja lähtudes soovituse 2003/361 lisa artikli 6 lõike 3 esimesest lõigust nõudis kemikaaliamet hagejalt muu hulgas teavet Calme Luxi kohta. See artikkel näeb nimelt ette, et „andmed asjaomase ettevõtte partnerettevõtete kohta võetakse nende raamatupidamisaruannetest ja muudest, võimaluse korral konsolideeritud andmetest ja nendele lisatakse 100% partnerettevõtetega seotud ettevõtete andmetest, välja arvatud juhul, kui nende andmeid on konsolideerimisel juba arvesse võetud“. Hageja kinnitas kohtuistungil et Calme Luxi võib pidada seotuks ühe tema partnerlusettevõtjaga, kelleks on käesoleval juhul Sicical. Neist asjaoludest tuleneb, et kemikaaliameti nõuet esitada teavet, muu hulgas Calme Luxi kohta, ei saa soovituses 2003/361 nimetatud kriteeriume ja hageja esitatud dokumente arvestades pidada ülemääraseks. Lisaks ei ole hageja esitanud ühtegi üksikasjalikku tõendit, millest võiks järeldada, et kemikaaliametile ei olnud võimalik nõutud teavet edastada. Nimelt piirdus hageja sisuliselt väitega, et tal ei olnud võimalik kemikaaliametile esitada teavet kolmanda äriühingu kohta. Samas ei saa sellise

asjaoluga iseenesest tõendada seda, et hagejal oli tegelikult võimatu esitada kemikaaliametile nõutud teavet. Lisaks andis kemikaaliamet hagejale mitu korda teada, et Calme Lux võib esitada asjaomased andmed talle otse, nagu ilmneb muu hulgas hagejale 19. juunil, 4. juulil ja 8. augustil 2012 ja 4. märtsil 2013 saadetud e-kirjadest. Hageja ei ole tõendanud, et sellist võimalust ei saanud käesoleval juhul kasutada.

87 Seoses väitega, et kemikaaliamet tegutses haldusmenetluses pahauskselt ja eeldusel, et hageja poolt sellise argumendi esitamine repliigi staadiumis on vastuvõetav ning et selle all tuleb mõista, et hageja viitab kemikaaliameti poolt hoolsuskohustuse või hea halduse põhimõtte rikkumisele, peab märkima, et see argument tuleb igal juhul ilmselge põhjendamatuse tõttu tagasi lükata. Nimelt ilmneb kohtuvaidluste käigus välja toodud asjaoludest ja eelkõige kemikaaliameti saadetud kirjadest ja e-kirjadest, et hagejat hoiti haldusmenetluse käigus kursis sellega, millist teavet ta peab esitama ja millised olid kemikaaliameti nõuete põhjendused.

88 Arvesse võttes eeltoodut, ei võimalda ükski asjaolu järeldada, et kemikaaliamet oleks muu hulgas Calme Luxi kohta teavet nõudes ületanud oma pädevust või kuritarvitanud võimu.

89 Neid asjaolusid arvestades tuleb esimese väite kolmas osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

– Repliigi staadiumis esitatud täiendavad argumendid

90 Hageja esitas repliigi staadiumis argumente, mis täiendavad eelnevalt juba hinnatud argumente, milles väideti, et kemikaaliametil ei ole määruse nr 340/2008 artiklis 13 nimetatud haldustasu kehtestamise pädevust, mis kuulub komisjonile. Hageja heidab komisjonile veel ette, et too rikkus oma järelevalvekohustust, lubades kemikaaliametil tegelikult kasutada võimu, mille kohta puudub otsene volitusnorm.

91 Sellega seoses olgu kõigepealt meenutatud, et vastavalt 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 48 lõikele 2 ei või menetluse käigus esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Väide, millega otseselt või kaudselt täiendatakse varem esitatud väidet ja millel on varem esitatud väitega otsene seos, tuleb tunnistada vastuvõetavaks (vt kohtuotsus 5.10.2011, Romana Tabacchi *vs.* komisjon, T-11/06, EU:T:2011:560, punkt 124 ja seal viidatud kohtupraktika).

92 Ent käesoleval juhul soovitakse esimese väitega, mille kohaselt puudus kemikaaliametil otsuse SME(2013) 1328 vastuvõtmise pädevus, ta ületas seda ja kuritarvitas võimu, seada kahtluse alla kemikaaliameti pädevus kontrollida registreerimistaotluse esitanud ettevõtjate suurust. Sellise väitega, mis on esitatud otsuse SME(2013) 1328 vastu nii nagu käsitletavas hagiavalduses, ei saa vaidlustada kemikaaliameti pädevust kehtestada haldustasu. Seetõttu tuleb hageja poolt repliigi staadiumis esitatud argumente käsitleda uue väite esitamisena. Pealegi ei ole seda uut väidet põhjendatud faktiliste ja õiguslike asjaoludega, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Eelkõige olgu märgitud seoses hageja poolt kemikaaliameti kaitseargumentidele antud tõlgendusega, mille kohaselt kemikaaliamet viitas väidetavalt sellele, et tal on „kaudne“ pädevus kontrollida registreerimist taotlevate ettevõtjate suurust, et need on ilmselgelt põhjendamatud, kuna kemikaaliamet märkis korduvalt oma kirjalikes märkustes, et tal on see pädevus asjakohastest õigusaktidest tulenevalt. Pealegi puudutas kemikaaliameti kaitseargumendi osa, millele viitab hageja, registreerimist taotlevate ettevõtjate suuruse kontrollimise pädevust, mitte õigust kehtestada haldustasu. Neid asjaolusid arvestades tuleb hageja poolt repliigi staadiumis esitatud argumendid vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

93 Igal juhul ei ole hageja esitatud argumendid põhjendatud. Nagu ilmneb määruse nr 340/2008 artikli 11 lõikest 5, mis viitab sama määruse artikli 13 lõikele 4, koostab nimelt „[t]eenuste ja tasude liigituse [kemikaaliameti] haldusnõukogu ning see võetakse vastu komisjoni positiivse seisukoha alusel“. Selles osas olgu märgitud, et määruse nr 340/2008 artikli 11 eesmärk on lubada kemikaaliametil teatud

tingimustel nõuda tasu teenuste eest, mida kõnealuses määruses sätestatud muud tasud ei hõlma. Kemikaaliameti haldusnõukogu koostatav liigitus hõlmab tingimata asjaomaste tasude suuruse kindlaksmääramist, tingimusel et selle kiidab heaks komisjon, sest vastasel juhul kaotaks kõnealune artikkel 11 oma kasuliku mõju. Kuna määruse nr 340/2008 artikli 13 lõige 4, mis käsitleb konkreetselt haldustasu, viitab sama määruse artikli 11 lõikes 5 ette nähtud korrale, ei saa ühegi hageja esitatud argumendi alusel järeldada, et kemikaaliametil ei ole vajalikku pädevust nimetatud tasu suuruse kindlaksmääramiseks.

94 Seoses hageja viidatud määruse nr 2343/2002 artikliga 59 tuleb märkida, et määruse nr 1907/2006 artikli 99 alusel ei saa kemikaaliameti suhtes kohaldatavad finantseeskirjad erineda määruses nr 2343/2002 sätestatutest. Selles osas on määruse nr 2343/2002 artikli 5 punktis a ette nähtud, et sellise liidu asutuse nagu kemikaaliameti eelarvesse kuuluvad muu hulgas „omatulud, mille alla kuuluvad kõik tasud ja lõivud, mida ühenduse asutusel on lubatud oma ülesannete täitmisega seoses koguda, ning igasugused muud tulud“. Määruse nr 2343/2002 artikkel 59 viitab omakorda olukorrale, „[k]ui tasud ja lõivud on ette nähtud üksnes õigusaktide või haldusnõukogu otsusega“. Vastupidi hageja väidetele ei saa viimati esitatud sättest järeldada, et liidu asutuste haldusnõukogudel ei ole asjaomastel juhtudel pädevust, mida on vaja tasude või lõivude kindlaksmääramiseks. Käesoleval juhul on selline haldustasuga seotud pädevus antud kemikaaliameti haldusnõukogule määruse nr 340/2008 artikli 13 lõikega 4 tingimusel, et selle kiidab heaks komisjon.

95 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb hageja esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, mis puudutab soovituse 2003/361 väärat kohaldamist ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist

96 Hageja väidab, et isegi kui soovituse 2003/361 alakriteeriume tuleb käesoleval juhul pidada kohaldatavaks, kohaldas kemikaaliamet neid käsitletaval juhul vääralt. Nimelt oleks ta pidanud asjaomasel juhul võtma arvesse hageja suhteid ettevõtjatega, kes tegutsevad erinevatel turgudel või sektorites, mis ei kuulu määruse nr 1907/2006 kohaldamisalasse. Nii ei olnud hageja arvates mingit õiguspärast ja mõistlikku põhjendust nõuda hagejalt, et ta arvestaks suhteid nende ettevõtjatega. See on eelkõige nii seetõttu, et hageja on tootev ettevõtja, mitte importija. Need kaks tegevust on väga erinevad ja neid ei saa allutada samadele õigusaktidele. Kemikaaliameti lähenemine sunnib ettevõtjaid, kelle tootmise tase ja käive on väga erinevad, maksma samasuurt tasu. See toob kaasa selle, et erinevaid majanduslikke olukordi koheldakse ühtmoodi. Soovituses 2003/361 on mõiste „VKE“ määratlemiseks hageja väitel ette nähtud kolm põhikriteeriumi. Nimetatud soovituse alakriteeriumid, mis järgivad erinevaid eesmärke, näevad hageja väitel aga ette, et ettevõtjaid, kelle puhul esineb seos ühe füüsilise isiku või ühiselt tegutsevate füüsiliste isikute rühma kaudu, ei saa käsitleda nii, et nad tegutsevad asjaomasel turul või lähiturgudel. Käesoleval juhul kuulub hageja seevastu „ühiselt tegutseva füüsiliste isikute rühma“. Kemikaaliamet oleks seega pidanud oma hindamisel välistama seosed, mis hagejal võisid olla selliste kolmandate ettevõtjatega, kes ei tegutse samal turul või lähiturgudel. Kemikaaliameti otsus kohaldada rangelt soovituse 2003/361 eeskirju on vastuolus ka proportsionaalsuse põhimõttega. Hageja väidab lõpuks, et kemikaaliamet ei kontrollinud, kas hagejal on tegelik kontrolli häälteenamuse üle või mitte.

97 Kemikaaliamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

98 Esiteks märgib ta seoses hageja argumendiga, mille kohaselt oleks määruse nr 340/2008 kohaldamisel pidanud VKE mõistest välja jätma suhted, mis võivad olla ettevõtjatega, kes tegutsevad erinevatel turgudel või sektorites, mis ei kuulu määruse nr 1907/2006 kohaldamisalasse, et see ei ole õiguslikult kuidagi põhjendatud. Nagu ilmneb soovituse 2003/361 põhjendusest 9, milles on viidatud määrusele nr 340/2008, tuleb erinevate ettevõtjate vaheliste suhete analüüsimisel kõrvaldada VKE mõistest ettevõtjate rühmad, kelle majandusvõimsus võib ületada tõeliste VKEde oma. Kui ei ole tõendatud vastupidist, ei saa kõnealuse majandusvõimsuse puhul piirduda ettevõtjate rühmadega, kes tegutsevad

samadel turgudel või sektorites, mis kuuluvad määruse nr 1907/2006 kohaldamisalasse. Mis tahes muu tõlgendus muudaks sisutühjaks VKE mõiste, mis sisaldub soovituses 2003/361 ja mida kohaldatakse sõnaselge viite alusel määruse nr 1907/2006 raames. Sama kehtib hageja esitatud „tootvate“ ja „importivate“ ettevõtjate eristuse kohta.

99 Teiseks tuleb märkida seoses hageja argumendiga, et ta kuulub „ühiselt tegutseva füüsiliste isikute rühma“ soovituse 2003/361 tähenduses, et see on ilmselgelt põhjendamata. Selles osas olgu märgitud, et soovituse 2003/361 lisa artikli 3 lõike 3 neljandas lõigus on ette nähtud, et „[e]ttevõtjad, kellel on üks või mitu [nimetatud lisa artikli 3 lõike 3 esimese lõigu punktides a–d] nimetatud suhet füüsilise isiku või ühiselt tegutseva füüsiliste isikute rühma kaudu, loetakse samuti seotud ettevõteteks, kui nende tegevus või osa tegevusest toimub samal asjaomasel turul või lähiturgudel“. Samas on hagejal otsesed suhted ettevõtjatega Saced ja Cogefin, ja mitte füüsilise isiku või ühiselt tegutseva füüsiliste isikute rühma kaudu, vaid suhted, mida on nimetatud 2003/361 lisa artikli 3 lõike 3 esimese lõigu punktis a, kuna talle kuulub enam kui 50% selle kapitalist ja kuna esineb – nagu kemikaaliamet oma kirjalikes märkustes õigesti rõhutas – võimalus, et talle kuulub enamik nende ettevõtjate hääleõigustest. Hageja ei ole suutnud tõendada, et see ei ole nii, kui ta pidi kemikaaliameti nõudel tõendama, et tal on õigus vähendatud tasumäära kohaldamisele või tasu maksmisest vabastamisele (määruse nr 340/2008 artikli 13 lõige 4). Seda järeldust ei muuda asjaolu, et hageja aktsiad kuuluvad füüsilistele isikutele.

100 Kolmandaks tuleb märkida seoses hageja viitega proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisele, et hageja väidab, et kemikaaliamet kohaldas soovitust 2003/361 vääralt. Kuna eelnevalt esitatud põhjustel ei ole kemikaaliamet soovitust 2003/361 vääralt kohaldanud, siis tuleb tagasi lükata ka hageja argument, mida puudutab proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist.

101 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb hageja teine väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, mis puudutab kemikaaliameti tegevdirektori pädevuse puudumist ja võimu kuritarvitamist

102 Hageja väidab esimese väite jätkuks, et kemikaaliameti tegevdirektoril puudus pädevus teha või allkirjastada otsust registreeritud ettevõtjate suuruse kohta ja otsustada, kas kohaldada tasu vähendatud määra asemel tasu täit ulatust ja määrata haldustasu. Hageja väitel on tegevdirektori ainus ülesanne muuta vaidlustamise tõttu kemikaaliameti otsust. Seega on hageja väitel otsus SME(2013) 1328 tühine.

103 Kemikaaliamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

104 Selles osas piisab märkimisest, et nagu kemikaaliamet oma kirjalikes märkustes on õigesti esile toonud, on määruse nr 1907/2006 artikli 83 lõikes 2 ette nähtud, et tegevdirektor on kemikaaliameti „seadusjärgne esindaja“. Selle raames tegeleb tegevdirektor muu hulgas kemikaaliameti „igapäevase juhtimisega“ (määruse nr 1907/2006 artikli 83 lõike 2 punkt a). Pealegi on määruse nr 1907/2006 artikli 100 lõikes 2 sätestatud, et kemikaaliametit „esindab tegevdirektor“. Lisaks täidab tegevdirektor kemikaaliametile pandud eelarvetäitmise ülesannete raames volitatud eelarvevahendite käsutaja funktsiooni (määruse nr 1907/2006 artikli 97). Kuna kemikaaliametil on registreerimistaotluse esitanud ettevõtjate suuruse kontrollimiseks vajalik pädevus, nagu on sedastatud hageja esimese väite hindamise raames, ja seega õigus nõuda võlgnetavate tasude ja haldustasude maksmist, ei ole kemikaaliameti tegevdirektori poolt otsuse SME(2013) 1328 allkirjastamine mingil moel õigusvastane.

105 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb hageja kolmas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Neljas väide, mille kohaselt puudus kemikaaliametil otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D vastuvõtmise pädevus, ta ületas seda ja kuritarvitas võimu ning rikkus ELL artiklit 5

106 Hageja meenutab, et tasude kogumisel piirdub kemikaaliameti roll üksnes rakendusülesannetega. Ainus kemikaaliameti haldusnõukogule antud ülesanne on tasude liigituse koostamine. Komisjoni ülesanne on vastavalt määruse nr 1907/2006 artikli 74 lõikele 1 määrata kindlaks tasude suurus. Lisaks on määruse nr 340/2008 artikli 13 lõikes 4 viidatud „haldustasule“ ainsuses, mis välistab hageja väitel vastupidi sellele, mis toimus kõnealusel juhul, erinevate tasude määramise, mida kohaldatakse olenevalt ettevõtte suurusest. Pealegi ei oleks kemikaaliamet tohtinud määrata kindlaks, kui suur on haldustasu, mis on mõeldud tema eelarvetuludeks. Lõpuks märgib hageja, et määrus nr 340/2008 ja rakendusmäärus nr 254/2013 ei sisalda ühtegi konkreetset sätet haldustasu kohta või vähemalt selle kohaldamise kohta. Komisjon eelistas seega selle vastuvõtmise ajal sellest loobuda. Kemikaaliamet ei oleks seega tohtinud otsustes MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D määrata haldustasu suurust. Kemikaaliamet võttis ELL artiklit 5 rikkudes endale siseriiklike ametiasutuste rolli, kui ta määras haldustasu nimetuse all rahalise karistuse. Hageja lisab, et kemikaaliameti seisukoht, et haldustasu eesmärk on katta ameti kulusid, on vastuolus asjaoluga, et teatud kontrollitavad ettevõtjad ei pea neid tasusid kandma juhul, kui nende avalduse kontrollimisel leitakse, et see on nõuetekohane. Kui haldustasude eesmärk oleks olnud kemikaaliameti kantavate kulude katmine, siis oleks need kulud tulnud võrdselt jaotada kõikide registreerimistaotluse esitanud ettevõtjate vahel.

107 Kemikaaliamet vaidleb hageja argumentidele vastu.

108 Kõigepealt olgu märgitud, et neljas väide puudutab konkreetselt otsuseid MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D.

109 Samas tuleb meenutada, et tühistamishagi on vastuvõetamatu osas, milles see on esitatud otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D vastu (vt eespool punktid 44 ja 60).

110 Kui eeldada, et neljandat väidet tuleb tõlgendada nii, et sellega esitatakse tegelikult õigusvastasuse vastuväide otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D peale, siis on see igal juhul põhjendamatu.

111 Esiteks tuleb märkida seoses hageja argumentidega, mille eesmärk on seada kahtluse alla kemikaaliameti pädevus määrata kindlaks haldustasu määr ja kindlaks teha tema eelarvetulude täimiseks vaja oleva haldustasu suurus, et need argumendid ühtivad sisuliselt nendega, mis esitati täiendavalt esimese väite raames otsuse SME(2013) 1328 peale. Samadel põhjustel, kui on nimetatud eespool punktides 93 ja 94, tuleb hageja sellekohased argumendid tagasi lükata.

112 Teiseks olgu märgitud, et põhjendamata on väide, et kemikaaliamet võttis ELL artiklit 5 rikkudes endale siseriiklike ametiasutuste rolli, kui ta määras rahalise karistuse, mis on varjatud haldustasu taha. Selles osas tuleb meenutada, et määruse nr 340/2008 põhjendus 11 täpsustab, et „[v]äärandmete esitamist soovitakse ära hoida [kemikaaliameti] poolt kohaldatavate haldustasudega ning vajaduse korral liikmesriigi määratavate hoiatavate trahvidega“. Sellest põhjendusest nähtub, et haldustasu määramine teenib ettevõtjate poolt valeandmete esitamise ärahoidmise eesmärki. Sellest põhjendusest nähtub ka see, et haldustasu ei tohi olla trahviga samaväärne (kohtuotsus 2.10.2014, Spraylat *vs.* ECHA, T-177/12, EU:T:2014:849, punkt 34). Samas ei ole hageja esitanud tõendeid, mis võimaldaksid asuda seisukohale, et hagejale kõnealusel juhul määratud haldustasu kujutab endast trahvi. Eelkõige tuleb märkida, et hageja argument põhineb eelkõige asjaolul, et haldustasu suurus arvutati lähtudes kemikaaliametil kontrolli käigus tekkivatest kuludest, mis hõlmavad kulusid, mida lõpuks ei kanna ettevõtjad, kes on nõuetekohaselt esitanud nende suurust puudutava teabe. Samas ei saa sellest asjaolust teha järeldust, et haldustasu selline suurus, nagu määrati hagejale käsitletaval juhul, kujutab endast trahvi, kuna haldustasu teenib ka ettevõtjate poolt valeandmete esitamise ärahoidmise eesmärki. Lisaks on määruse nr 340/2008 artikli 13 lõikes 4 sätestatud, et kui füüsiline või juriidiline isik, kes väidab, et tal on õigus vähendatud tasumäärale või tasu maksmisest vabastamisele, ei suuda tõendada oma õigust niisugusele vähendatud määrale või vabastamisele, nõuab kemikaaliamet tasu

ning haldustasu maksmist täies ulatuses. Sellest tuleneb, et üksnes füüsilised või juriidilised isikud, kes ei suuda tõendada, et neil on õigus vähendatud tasumäära kohaldamisele või tasu maksmisest vabastamisele, peavad kemikaaliametile maksma haldustasu.

113 Kolmandaks olgu märgitud seoses hageja argumendiga, et määruse nr 340/2008 artikli 13 lõige 4 välistab erinevate haldustasude määramise lähtudes ettevõtjate suurusest, et see argument põhineb sellel, et hageja tõlgendas vääralt seda, et asjaomases määruses esitatud väljendis on „haldustasu“ nimetatud ainsuses. Nimelt tähendab selle väljendi määruse nr 340/2008 artikli 13 lõike 4 kontekstis ainsuses kasutamine, et juhul, kui füüsiline või juriidiline isik ei suuda tõendada, et tal on õigus vähendatud tasumäärale, siis määrab kemikaaliamet talle haldustasu. See ei tähenda pealegi seda, et selle haldustasu suurus peab olema sama suur kõigi registreerimist taotlevate ettevõtjate puhul, sõltumata nende suurusest. Eelkõige tuleb märkida, et üks määrusega nr 1907/2006 järgitavatest eesmärkidest on võtta arvesse VKE konkreetset olukorda, nagu ilmneb muu hulgas selle määruse põhjendusest 8 ja artikli 74 lõikest 3. Pealegi on määruse nr 340/2008 põhjenduses 9 täpsemalt märgitud, et „[v]ähendatud tasusid tuleks kohaldada [VKEde] suhtes“. Lisaks tuleb meenutada, et haldustasu määramine teenib ettevõtjate poolt valeandmete esitamise ärahoidmise eesmärki, nagu tuleneb eespool punktis 112 nimetatud kohtupraktikast. Selle eesmärgi täitmiseks võis kõnealusel juhul võtta arvesse registreerimist taotlevate ettevõtjate suurust.

114 Kõiki neid asjaolusid arvestades tuleb tagasi lükata hageja neljas väide ja seega ka hagi osas, milles sellega taotletakse otsuse SME(2013) 1328 tühistamist.

Nõuded, millega taotletakse kemikaaliametilt tagasimaksmist või kahju hüvitamist

115 Kahe viimase nõudega taotleb hageja esiteks kemikaaliameti poolt väidetavalt saadud summade tagasimaksmist ja teiseks kemikaaliameti poolt kahju hüvitamist.

116 Selle kohta piisab märkimisest, ilma et oleks vaja teha otsust nende kahe nõude vastuvõetavuse kohta, et need on otseselt seotud vaidlustatud aktide tühistamist käsitleva põhinõudega ega põhine muudel väidetel kui need, mida juba tühistamishagi raames on hinnatud. Kuna need väited on põhjendamatuse tõttu tagasi lükatud, siis tuleb tagasi lükata ka nõuded, millega taotletakse kemikaaliametilt tagasimaksmist või kahju hüvitamist.

Kohtukulud

117 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni ja kemikaaliameti nõuetele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. **Jätta hagi osas, milles see on esitatud Euroopa Komisjoni vastu, vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.**

2. **Jätta hagi osas, milles see on esitatud Euroopa Kemikaaliameti (ECHA) vastu, osaliselt vastuvõetamatuse ja osaliselt põhjendamatuse tõttu rahuldamata.**

3. **Mõista kohtukulud välja Leone La Ferla SpA–lt.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. septembril 2016 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust 1

Menetlus ja poolte nõuded 3

Õiguslik käsitlus 4

1. Hagi vastuvõetavus osas, milles see on esitatud komisjoni vastu 4

2. Tühistamishagis kemikaaliameti vastu esitatud teatud nõuete vastuvõetavus 9

3. Sisulised küsimused 11

Tühistamisnõuded 11

Sissejuhatavad märkused otsuse SME(2013) 1328 põhjenduste kohta 11

Esimene väide, mille kohaselt puudus kemikaaliametil otsuse SME(2013) 1328 vastuvõtmise pädevus, ta ületas seda ja kuritarvitas võimu 12

– Esimese väite esimene osa, mis käsitleb sisuliselt kemikaaliameti pädevuse puudumist hinnata registreerimist taotlevate ettevõtjate suurust 13

– Esimese väite teine osa, mis käsitleb sisuliselt soovituse 2003/361 kohaldamisel pädevuse ületamist või võimu kuritarvitamist 14

– Esimese väite kolmas osa, mis käsitleb sisuliselt hagejalt teabe nõudmisega pädevuse ületamist või võimu kuritarvitamist 15

– Repliigi staadiumis esitatud täiendavad argumendid 16

Teine väide, mis puudutab soovituse 2003/361 väärat kohaldamist ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist 17

Kolmas väide, mis puudutab kemikaaliameti tegevdirektori pädevuse puudumist ja võimu kuritarvitamist 18

Neljas väide, mille kohaselt puudus kemikaaliametil otsuste MB/D/29/2010 ja MB/21/2012/D vastuvõtmise pädevus, ta ületas seda ja kuritarvitas võimu ning rikkus ELL artiklit 5 19

Nõuded, millega taotletakse kemikaaliametilt tagasimaksmist või kahju hüvitamist 20

Kohtukulud 20